ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 29ης Μαρτίου 1979 *

Στην υπόθεση 118/78,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του High Court of Justice, Queen's Bench Division, Commercial Court του Λονδίνου προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου μεταξύ

C. J. Meijer BV,

και

Department of Trade,

Ministry of Agriculture, Fisheries and Food

και

Commissioners of Customs and Excise,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 60, παράγραφος 2, της πράξης προσχωρήσεως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους H. Kutscher, πρόεδρο, J. Mertens de Wilmars και Mackenzie Stuart, προέδρους τμήματος, A. M. Donner, P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keeffe, G. Bosco και A. Touffait, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

γενικός εισαγγελέας: H. Mayras
γραμματέας: A. Van Houtte

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

(το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με Διάταξη της 12ης Απριλίου 1978, που περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 19 Μαΐου 1978, το High Court of Justice, Queen's Bench Division, Commercial Court, υπέβαλε στο Δικαστήριο, βάσει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 60, παράγραφος 2, της πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως και των προσαρμογών των συνθηκών, που έχει προσαρτηθεί στη Συνθήκη της 22ας Ιανουαρίου 1972 περί προσχωρήσεως του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας, και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρεττανίας και Βορείου Ιρλανδίας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενεργείας (στο εξής: πράξη προσχωρήσεως).

2 Το εν λόγω ερώτημα υποβάλλεται στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ ολλανδικής εταιρίας, που ασχολείται με την εξαγωγή πατάτας, και των αρμόδιων αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου, έχει δε ως αντικείμενο την άρνηση των τελευταίων να επιτρέψουν την είσοδο φορτίου πατάτας το οποίο αφίχθηκε στις 6 Ιανουαρίου 1978 στο Great-Yarmouth.

3 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα της κύριας δίκης ζήτησε από το εθνικό δικαστήριο να αναγνωριστεί ότι δεν επιτρέπεται πλέον στο Ηνωμένο Βασίλειο να απαγορεύει την εισαγωγή πατάτας προελεύσεως κρατών μελών της ΕΟΚ από την 1η Ιανουαρίου 1978 και δεδομένου ότι οι καθών η προσφυγή στην κύρια δίκη επικαλέστηκαν, αντιθέτως, το άρθρο 60, παράγραφος 2 της πράξης προσχωρήσεως, το εθνικό δικαστήριο υπέβαλε το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Προκειμένου περί γεωργικού προϊόντος το οποίο, κατά την ημερομηνία της προσχωρήσεως, δεν υπαγόταν σε κοινή οργάνωση αγοράς και το οποίο, την 1η Ιανουαρίου 1978, εξακολουθούσε να μην υπάγεται σε τέτοια οργάνωση, επιτρέπει άραγε το άρθρο 60, παράγραφος 2, της πράξης προσχωρήσεως ή οποια-

δήποτε άλλη διάταξη του κοινοτικού δικαίου να εξακολουθήσουν εφαρμοζόμενοι ποσοτικοί περιορισμοί κατά την εισαγωγή ως προς αυτό το προϊόν μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1977 (υπό τον όρο ότι αυτοί οι περιορισμοί αποτελούσαν αναπόσπαστο μέρος εθνικής οργανώσεως αγοράς κατά την ημερομηνία της προσχωρήσεως) στο μέτρο που είναι αναγκαίο για τη διασφάλιση της διατήρησης της εθνικής οργανώσεως αναμένοντας την πραγματοποίηση της κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα αυτού του προϊόντος;»

4 Τα μέτρα στα οποία αναφέρεται το εθνικό δικαστήριο προκάλεσαν προσφυγή λόγω παραβάσεως από κράτος, την οποία άσκησε η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΟΚ και αποτελεί το αντικείμενο της υπόθεσης 231/78.

5 Στην ουσία, το εξεταζόμενο νομικό ζήτημα στο πλαίσιο της προσφυγής 231/78 είναι ταυτόσημο με αυτό που εγείρει το ερώτημα του High Court of Justice.

6 Με σημερινή απόφαση, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, παραλείποντας να καταργήσει ή να τροποποιήσει, πριν από το τέλος του έτους 1977, τις εθνικές διατάξεις που μπορούν να περιορίσουν τις εισαγωγές πατάτας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη.

7 Συνεπώς, αρκεί η παραπομπή στην απόφαση επί της υποθέσεως 231/78, της οποίας το κείμενο προσαρτάται στην παρούσα απόφαση.

8 Λαμβάνοντας υπόψη την αιτιολογία αυτής της απόφασης, προσήκει στο υποβληθέν από το High Court of Justice ερώτημα η απάντηση ότι το άρθρο 60, παράγραφος 2, της πράξης προσχωρήσεως δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ειδική διάταξη, κατά την έννοια της επιφυλάξεως, που διατυπώνει το άρθρο 9, παράγραφος 2, αυτής της πράξεως, έτσι ώστε, δυνάμει της τελευταίας αυτής διατάξεως, η εφαρμογή του έληξε στο τέλος του έτους 1977.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

κρίνοντας επί του υποβληθέντος, με Διάταξη της 12ης Απριλίου 1978, από το High Court of Justice, Queen's Bench Division Commercial Court, ερωτήματος, αποφαίνεται:

Το άρθρο 60, παράγραφος 2, της πράξης προσχωρήσεως δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ειδική διάταξη, κατά την έννοια της επιφυλάξεως, που διατυπώνει το άρθρο

9, παράγραφος 2, αυτής της πράξεως, έτσι ώστε, δυνάμει της τελευταίας αυτής διατάξεως, η εφαρμογή του έληξε στο τέλος του έτους 1977.

Κρίθηκε από το Δικαστήριο στο Λουξεμβούργο στις 29 Μαρτίου 1979.

Kutcher Mertens de Wilmars Mackenzie Stuart Donner

Pescatore Sørensen O'Keeffe

Bosco Touffait

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 29 Μαρτίου 1979.

Ο γραμματέας
A. Van Houtte

Ο Πρόεδρος
H. Kutscher